

Sløyfeskue.

Herr herredsaagronom O. Gundersen,
Rossfjordstraumen.

Etter deres kamuflerte artikkel mot meg bl. a. i «Tromsø» for 10/6 d. a., skrev jeg til dem og ga uttrykk for den oppfatning at det var både skrevet og talt adskillig for meget omkring gamleheimen i Lenvik, og at jeg ikke aktet å svare Dem i avisene. Jeg mente videre at blomsterdryssene av Deres språkbukett som «havhest» «landørn» «løvekloa» og «Edens have» kunne stå for sitt verd. Offentligheta har vel forlenget tatt stilling til hvorvidt Deres språkblomster er egnet seg i forsvaret av et vist miljø eller om forsvareren ved sin skrivemåte kvalifiserte seg sjølv for miljøet. Meg forekommer det at både De og flere på et tidligere tidspunkt burde ha gått aktivt inn for å bedre friksjonene så kanskje all offentlig skittentøyvask hadde vært unngått. Senere har det passet Dem og andre å legge skylda for all ståhei i saka på representantene fra «ekspansjonsbyen». Deres artikkel mot meg er jo også et tydelig uttrykk for kampen.

Jeg har aldri bestridt Rossfjordbygda's vakre natur — tvertimot. Jeg er også rede til å underskrive at det fins en rekke gode dyktige kvinner og menn i bygda. Det er derfor ugrunnet av Dem å gi utseende av at jeg har tilsmusset bygda's 1300 innbyggere — det vet De like godt som jeg at jeg ikke har gjort. Men at det eksisterer et miljø hvor det tas meir hensyn til utenforliggende omstendigheter enn selve saka, det har både tidligere saker og gamleheimssaka bevist ved måten de er fremmet på. Avisartiklene omkring saka fra gamleheimens nære omgivelser har mere gått ut på gjensidig utstilling av aktørene enn å fremme saka på en for alle gunstig måte. Jeg hører ikke til blant de som betrakter gamleheimen som et byttmiddel for stedsinteressene og har heller ikke kunnet se denne sak som et rent byggeforetagende. Et tiltak som skal verne om kommunens gamle i framtida, kaller etter mitt syn på litt dypere vurderinger enn bare de rent materialistiske forhold —. Men det er etterhvert blitt en kjensgjerning at hvor velment en Finnsnes-representant tar stilling til en sak så blir han misstenkeliggjort for å fremme interessene for herredsaagronomens «Edens have» — Finnsnes.

I Deres bestrebelse for å så hat mot meg blant folket i Rossfjordbygda, gir de utseende av at jeg som formann i edruskapsnemnda har avgitt rapport om så skrøpelige edruskapsforhold i Rossfjordbygda at rapporten senere «antakelig» måtte korrigeres av geistlig.

I mitt forran nemnte brev til Dem bad jeg om Deres nærmere forklaring på dette punkt i Deres artikkel. Jeg hadde så vanskelig for å tro at De med forsett innlot Dem på denslags skriverier, og ville på denne måte prøve å rette på Deres villfarelse uten å gå om avisene. Når jeg enda — et halvt år senere — ikke har fått noe svar fra Dem, så tar jeg det som et bevis for at et oppgjør på «hjemmebane» er Dem ukjent og at De ønsker å skade meg ved de framsatte beskyldninger De underskrev Deres artikkel med titelen herredsaagronom og satte således Deres offentlige stilling i pant på riktigheten av denne beskyldning. Er De klar over hva dette kan føre til.

Edruskapsnemndas årlige rapporter til overordnede instanser om edruskapsforholdene i Lenvik gir ingen spesifikasjon om forholdene på de enkelte steder innen kommunen. Gjennomslag av rapportene er tilgjengelig for interesserte når som helst. Jeg har aldri avgitt noen rapport om Deres bygd og heller ikke hatt noe enkelt tilfelle til behandling. Om så hadde vært, ville nestformannen som bor i Rossfjordstraum en ha tatt seg av saka. Edruskapsforholdene i Lenvik — Rossfjordbygda innbefattet er vel stort sett like bra som i andre kommuner. Men om nemnda og dens formann alltid hadde satt lovens forutsetninger foran personlige hensyn så ville det kanskje skjedd ting på området av sensasjonsskapende art —. På min henvendelse til hr. prost Høydahl om han kjente til den korrigerings som De skrev om, erkjenner hr. prosten i brev av 6. da. at han aldri har hørt meg avgi uttalelse om edruelighetstilstanden i Rossfjordstraumen. Jeg unnlater ikke å opplyse at prost Høydahl er medlem av nemnda. Er det enda noen som fortsatt tror på hr. Gundersens produkt, så vil jeg med det samme få slå fast at edruskapsnemnda ikke har vært brukt og ikke vil bli brukt som noe instrument for sverting av distrikter eller personer, under min formannstid. Det står enhver fritt å følge edruskapsnemndas arbeide. Jeg vet ikke at jeg har såret noen under mitt arbeidd som formann i edruskapsnemnda, men får jeg det bevist, er jeg rede til å be om undskyldning.

Hvis herredsagronom Gundersen vil gjøre seg den umak å tenke seg om, tror jeg han må innrømme at han har beveget seg på gyngende grunn. Jeg nærer intet ønske om å forfølge ham for hans falske presseprodukt mot meg. Men jeg vil tilrå herredsagronom å være litt mer varsom neste gang han lyser ut offentlig sløyfeskue på en innflytter, selvom denne, som jeg, «bare» skulle være fra yttersida av Senja.

Finnsnes den 28. desember 1950.

HARALD SØRENSEN.